

Denne artikkelen kan kopieres fritt og viderefremidles til andre.

En forutsetning er at navn på utgiver (Strinda historielag), årbokas årstall og forfatter(e) oppgis.

Det må ikke foretas endringer i artiklene.

Det er ikke tillatt å skanne eller kopiere bilder i bøkene for bruk i andre sammenhenger.

Møte med en Estenstadmarkveteran og litt om Estenstadhyttas historie.

Av Randi Tvette Vik

Ole Brevik

Vi har avtalt møte med Ole Brevik i juni 2001, og vi møter en sprek 81-åring, aktiv støttespiller i Estenstadmarka gjennom mange, mange år. Sammen med Kåre Claussen, en annen veteran, skal han male flaggstanga på Estenstadhytta torsdagen etter vårt møte.

Ole Brevik kom til Strinda som 3-åring, og vokste opp på gården Hoeggen Østre. Han minnes skiturer opp Styggdalen til Røstad som barn, og hoppbakken ved Østlia var populær.

Som aktiv turorienterer i Wing gjennom 27 år, er han lommekjent i marka, og han kjenner både vinterruter og sommerruter. En av de fineste plassene er når en ser utover byen etter å ha gått opp Svarttjønndalen, synes Brevik, og utsikten fra Liaåsen mot Jonsvatnet er også

FELLES LØFT Hytte på Elgsetheia og i Strinda-marka!

30 ARS DRØM OG 15 ARS ARBEID kan nå føres frem til endelig løsning. Strinda-marka er blitt en naturlig og nødvendig lunge for mange tusen mennesker i Trondheim og omliggende distrikter. En hytte der vil gi mange flere mulighet for å komme ut og få glede av dette terrenget, og nå er tiden inne til å realisere den drømmen.

HYTTERÅDET som hittil har arbeidet for hytte på Elgsetheia er nå utvidet og går til aksjon for fellesinnsamling til 2 hytter: en ved Elgsetheia og en i Strinda-marka. Vi har under vårt arbeid hittil blitt overbevist om at behovet for en ny hytte fullt ut er til stede på begge sider av byen.

VI TAKKER for den villvilje innsamlingen til hytta på Elgsetheia hittil er blitt møtt med. Den har pr. i dag innbragt i kontanter og varer ca. 60,000 kroner.

Fra i dag av er innsamlingslistene for Elgsethytta inndradd og erstattet med lister for fellesinnsamlingen.

VI VIL DERFOR I DAG rette en ny appell til befolkningen i Trondheim og Strinda:

Ung og gammel, — støtt opp om innsamlingen! Hjelp oss å nå målet, som er å gi oss alle bedre muligheter for et helsebringende friluftsliv. Nå står det til DEG om drømmen skal bli til virkelighet!

Trondheim 27. mars 1957.

Leif Altern — Erling Anger — J. Chr. Arentz — Knut Anker Bachke — Asbjørn Bakke — fru Ruth Bakke — Johan Dahle — Chr. Ellingsen — Anders Estenstad — Carl Flock — Anton Furuseth — Olav Gjærevoll — Arel Guldahl — Kåre Halse — Erling Havsten — Leiv Heggstad — Ottar Hogness — Odd A. Hovdenak — Hans Hugdahl — Eivind Hørgård — Magne Haave — Inge Johnsen — Per Juul — Trygve Jyssum — Knut Karlsen — Kåre Kvam — fru Astrid Larsen — H. Lehn-Pedersen — Oddmund Morken — Carl B. Olberg — Kjell Rambech — Torleif Ranum — Andreas Riis — Ivar Skjånes — Georg Strømsem — Per Vinje — Fridtjof Walseth.

Arbeidsutvalg for
Elgset-hytta:

Eivind Hørgård (formann),
Joh. Chr. Arentz, Ruth Bakke,
Trygve Jyssum, Carl B. Olberg,
Fridtjof Walseth.

Arbeidsutvalg for
Strinda-hytta:

Anders Estenstad (formann),
Anton Furuseth, Erling Havsten,
Per Juul, Astrid Larsen,
Georg Strømsem.

flott. Han kan se tilbake på 16 år som kasserer og sekretær i Strindamarkas

Vel, og Estenstadhytta snakker han gjerne om.

Allerede i 1941 søkte Strindens Idrettslag Strinda kommune om bidrag til ei skihytte i Strindamarka, forteller Brevik. Dette prosjektet ble det ikke noe av da. Idrettslaget opprettet så en ny komite i 1956 for å arbeide med saken, men da anså de oppgaven med ei skihytte for

stor - de ville bygge ei klubbhytte i steden.

Etter dette tok Ungdoms- og idrettsutvalget i kommunen opp saken. De kom bl.a. med forslag til tomt tidlig i 1957, og det ble nedsatt en byggekomite med Erling Havsten som formann. Samme år foregikk en innsamlingsaksjon til Elgsethytta i Bymarka, og rådet for inn-

I Adresseavisen den 10. november 1958 sto følgende:

Trøndersk dugnadsrekord satt i går i Strindamarka

1000 mennesker bar materialer og sandposer opp til hyttetomta!

Militære kjørte nonstop med weasel

De som tror det er slutt med den frivillige innsatsviljen blant trønderne, fikk revidert sin oppfatning om de var til stede i Strindamarka i går. Oppfordringen til turgjengerne om å legge veien om Tømmerholt og ta med seg en liten bør frem til hyttetomten, gav et resultat som selv ikke de mest optimistiske komitémedlemmer hadde tenkt seg mulig.

Fra tidlig på morgenen og helt til det ble mørkt i går gikk det en strøm av folk som bar med seg etter evne. Den store stabelen med forskalings-materialer kom opp på et blunk, og siden ble det å bære sand i papirposer. Vekten varierte etter bærerens krefter. Unge ne nøyet seg med et par kilo mens det ble en god del mer på de voksne. På den primitive måten ble det i løpet av dagen båret opp minst 2 tonn sand! Så der kan man benytte ordtaket: mange bekker små ... Sjelden har vi sett folk gå til et frivillig arbeid med slik liv og lyst, som i går. Bakken var frosset, akkurat så pass at den bar godt, og store og små, gamle og unge, vandret i vennskapelig forening oppover bakkene med en planke over skulderen eller

en sandpose under armen. Og på hyttetomten vanket det kaffe eller buljong; til alle hjelpere, og eple til de yngste.

DE MILITÆRE sørget samtidig for en motorisert innsats som det lenge vil gå lovord om hos strindabefolkningen. Forsyningsregimentet satte inn to "weaseler" som kjørte non-stop fra tidlig på morgenen til det var blitt så mørkt at de måtte slutte av.

Både weasel og tilhenger ble lastet med sekker fylt med sand eller støpesingel, og de kjørte sikkert sine 40 - 50 turer i løpet av dagen. Major Sand og hans folk sparte seg så visst ikke, og det var utrolig hva de klarte å få frem til tomten. Slik terrenget og forholdene er der oppe nå, var det ikke mulig å få kjørt frem noe på annen måte, så de gav en uhyre kjærkommen hjelp.

Takket være kjempeinnsatsen i går er det sannsynligvis bragt frem tilstrekkelig med materialer til at grunnarbeidene kan fullføres uten stans. Dermed er det mulig at snekkerne kan begynne på trearbeidet om en ukes tid, hvilket vil si at hytta kommer under tak før jul.

samlingen gikk inn for å utvide kampanjen til også å gjelde ei hytte i Strindamarka - med andre ord en fellesinnsamling.

Innsamlingen ble en suksess, og i oktober 1958 bevilget Strinda kommune kr. 27 607.77 til hytta og ga fri tomt. Budsjettet for hytta var kr. 86 000. Arkitekter var M.N.A.L. Sverre Schjetlein og Roar Tønseth jr. I samme måned startet grunnarbeidene, og dugnadsinnsatsen var stor for å få fraktet alt opp til tomta.

Ønsket var å få hytta ferdig til påska 1959, men aksjonskomiteen så seg nødt til å søke diverse organisasjoner i Strinda om kr. 10 000 til innredningsarbeider og inventar. Den offisielle åpningen av Estenstadhytta var 12. juni 1959 - drøm-

men om ei sportshytte i Estenstadmarka hadde gått i oppfyllelse

I 1965 foreslo byggekomiteen at det burde stiftes en forening som skulle eie og administrere hytta. Videre skulle den ha som formål å fremme friluftslivet og ha ansvaret for opparbeidelse av stier og skiløyper. Hytta var da gjeldfri, og det var kr. 3600 på bankbok. Det konstituerende møtet ble holdt 24. juni 1966, og foreningen fikk navnet Strindamarkas Vel med Erling Sletbakk som første formann. Som grunneier og største bidragsyter til byggingen av hytta skulle kommunen ha en representant i styret.

I 1974, i Inge Øfstengs formannsperiode, ble det foretatt en større påbygging av hytta. Dette ble dyrt, og det ble inngått en overenskomst med kommunen

Fra åpningen av Estenstadhytta 12. juni 1959.

Foto utlånt av Kaare A. Claussen

for å få finansiert byggingen. Kommunen ble eier og Strindamarkas Vel administrator av hytta. Innvielsesfesten for tilbygget var 4. oktober 1974.

Kjøkkenet ble også modernisert, og velforeningen bidro med kr. 18 000 til inventar og utstyr. Tilbygget betød at kapasiteten ble utvidet med 40%, men hytta var allerede for liten før tilbygget var ferdig, sier Brevik.

I 1975 ble Øistein Solum formann i velforeningen, og Brevik minnes det gode samarbeidet med ham. Det manglet ikke noe på dugnadsånden i foreningen i disse årene - gjengen ved "storbordet" nedla mange, mange dugnadstimer med vedhugging, lakking og beising av tilbygget. Hytta var stengt i sommerferien, og de la sin sjel i at alt måtte være fint til åpningen om høsten, sier Brevik..

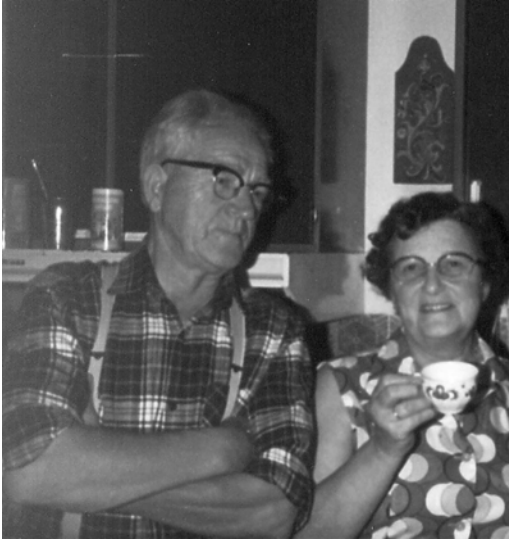
I 1989 var det fare for at fem utfartshytter i Trondheim måtte stenge på grunn av dårlig økonomi i kommunen. Det ble satt i gang en underskriftkampanje, og over 1000 underskrifter ble

samlet. Solum og Brevik sier i et intervju til Adresseavisen at velforeningen har gitt kr. 60 000 til vedlikehold og kr. 51 000 til utstyr og nyanskaffelser i løpet av de siste 15 årene, og minst 1000 dugnadstimer er lagt ned. Det ble full seier til turfolket.

I 1990 overtok kommunen hele ansvaret for drift og vedlikehold av Estenstadhytta. Da så ikke styret i Strindamarkas Vel lenger noen hensikt i å fortsette virksomheten, og foreningen ble avviklet.

I dag er administrasjonen av hytta lagt under skogseksjonen i kommunen.

Brevik er blant de som fremdeles tar på seg diverse oppgaver, som skilting av stier og fornying av plakatene på skogstien. Når han går i marka, føler Brevik at han må innom hytta - der treffer han turkameratene. Han synes kommunen steller bra med hytta og marka. Men han kommer med et hjertesukk til slutt - han synes det er altfor lite dugnadsånd blant folk nå for tida!

Margit og Torger Støre

Av Randi Tvete Vik

Vi møter en sprudlende 84-åring på Stjørdal i september 2001. Det er Margit Støre som sammen med sin mann, Torger Støre, startet som vertsfolk på Estenstadhytta 19. februar 1960. Den dagen var det Gråkalldag og vinterferie, og en skulle tro at det ble forholdsvis stille og rolig der på en slik dag. Men det ble det ikke - det ble rekordbesøk med ca. 3000 mennesker. Margit Støre minnes at det var svært glatt i vinterferiedagene, slik at hun måtte nærmest gå på kne oppover med et melkespann med vaffelrøre i ryggsekken.

Ekteparet Støre ble overtalt av John Stendahl til å prøve ei helg som vert-

Den første vertinna på Estenstadhytta

skap, men det ble først åtte år (til 1968), og etter det en ny periode på fem år fra 1970 til 1975. Dette året sluttet Torger Støre i sin faste jobb på Voll forsøks-gård hvor han hadde arbeidet siden 1945.

Margit Støre minnes alle årene på Estenstadhytta med stor glede. Turfolket var svært trivelige mennesker, og vertsfolket fikk ofte god hjelp av de mange stamgjestene. Men det var mye strev og full jobb for henne. Hun laget alt selv, og bakte til og med pølsebrød. På søndager med stort besøk hadde hun med seg to pølsespann på 15 l hver med vaffelrøre. I starten kostet en vaffel 50 øre, og det var 75 øre for en kaffekopp. For å forenkle det hele tok de etter hvert 75 øre for vaffelen også!

Vegen gikk bare til Tømmerholt i starten - videre var det bare en sti. Det var bestemt at det ikke skulle være kjørbare veg fram til hytta. Den utbedringen av stien som var nødvendig for å lette transporten av varer, måtte de gjøre selv. De fylte på stein der det var myrlendt og gjorde bakkene mindre bratte.

Margit Støre utenfor Estenstadytta en gang på 1960-tallet.

Foto utlånt av Margit Støre

Kasser med mineralvann ble i begynnelsen kjørt opp med hest. De leide Hans Kvamme til å kjøre for dem. Det var plass til 50 små colaflasser i hver kasse, og det gikk 6-7 kasser på hvert hestelass, så det var et strev. Like strevsomt var det å få disse kassene ned i kjelleren når de først var blitt kjørt opp. Resten av provianten måtte de bære opp selv, og de kjøpte en brukt snøscooter i 1961. Om sommeren kjørte isbilen til Tømmerholt, og Støre bar ispinnene opp til hytta på ryggen og ble "kald bak og varm foran," forteller fru Støre med et smil.

I starten var avtalen at de skulle ha åpent på søndager og når det var skolefri. Det andre året begynte de med rømmegrøt-

kveld på onsdager, og det var åpent på pinseaften og St. Hansaften. Da var det bål og stor stemning. Videre var de pålagt å ha åpent på 2. juledag. Et år prøvde de å ha åpent på nyttårsaften, men det var ingen suksess.

Om vinteren dro de opp natta til søndag for å fyre opp i hytta. Det måtte være varmt når de første gjestene dukket opp i 8 - 9 tida. Fru Støre minnes netter med snøfokk hvor plogen hadde kjørt seg fast ved Tømmerholt, og de måtte gå på ski opp til hytta midt på natta. De hadde et lite rom hvor de kunne legge seg ned på og sove når de først kom opp. Imponerende er det å høre at nystekte vafler sto ferdig om morgenen etter slike strabasiose netter!

Det fru Støre ikke minnes med glede, er alle innbruddene. I løpet av de første 8 årene var det 13 innbrudd, og i perioden fra 1970 - 1975 var det 36 innbrudd. Det var spennende hver gang de kom opp til hytta. Etter slike innbrudd måtte Støre

selv bære opp og sette inn nye glassru-ter.

Ekteparet leide hytta av hyttestyret og fra 1966 av Strindamarkas Vel. Det innebar at velforeningen sørget for bord og krakker mens ekteparet Støre måtte

To bilder tatt på samme tid av Estenstadhytta før utbyggingen i 1974 Foto utlånt av Margit Støre

selv holde inventar som kjeler, kopper og lysestaker. Videre måtte de sørge for alt vedlikehold, som lakking av gulv - samt hugge ved.

Fru Støre minnes også det store antallet sauer og ungnaut rundt hytta. Det var ingen gjerder, og flere gårdbrukere hadde

sine dyr i marka. En gang telte de 21 ungnaut og 60 sauer - de ble nærmest "tråkket ned av sauer". En jobb var å kjøre bort dyras etterlatenskaper med trillebår - det kunne ta to timer.

Margit Støre har nå bodd på Stjørdal siden 1976 og er utrolig sprek. Det er gått

Parti fra Tømmerholt gård malt av John Stendahl

Maleriet henger på Estenstadhytta.

36 år siden hun sluttet som vertinne på Estenstadhytta. Årene der gikk over all forventning, sier hun. - Og denne perioden i hennes liv er nok grunnen til at hun holder seg så godt!